

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19C/320/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315208993
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUD. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1315208993.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred samosudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou v právnej veci navrhovateľky: K. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y.M. X/X, P., štátny občan SR, zastúpená advokátkou JUDr. Jankou Kmeťovou, IČO: 375 90 758, so sídlom v Banskej Bystrici, Prof. Sáru č. 44 proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa, a.s. v skratke SLSP, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpená advokátskou kanceláriou JUDr. Roman KVASNICA, advokát, s.r.o., AK Sad A. Kmeť 24, Piešťany, IČO: 36866598 o zaplatenie 2 233 eur s prísľušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 233,- eur spolu s úrokom z omeškania

vo výške 5,75 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.4.2013 do zaplatenia,
vo výške 5,50 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.5.2013 do zaplatenia,
vo výške 5,50 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.6.2013 do zaplatenia,
vo výške 5,50 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.7.2013 do zaplatenia,
vo výške 5,50 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.8.2013 do zaplatenia,
vo výške 5,50 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.9.2013 do zaplatenia,
vo výške 5,50 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.10.2013 do zaplatenia,

vo výške 5,25 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.11.2013 do zaplatenia,
vo výške 5,25 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.12.2013 do zaplatenia,
vo výške 5,25 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.1.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,25 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.2.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,25 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.3.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,25 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.4.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,25 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.5.2014 do zaplatenia,

vo výške 5,15 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.6.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,15 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.7.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,15 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.8.2014 do zaplatenia,

vo výške 5,05 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.9.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.10.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.11.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.12.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.1.2015 do zaplatenia,
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.2.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.3.2014 do zaplatenia,
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 89,32 eur od 16.4.2014 do zaplatenia,

a trovy konania za zaplatený súdny poplatok 133,50 eur všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu JUDr. Janky Kmeťovej, so sídlom ul. Prof. Sáru 44, Banská Bystrica, vo výške 199,36 eur na účet vedený v UniCredit Bank a.s. č.ú. XXXXXXXXXX/XXXX do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným na súd dňa 23.04.2015 sa navrhovateľka domáhala zaplataenia 2 233 eur s príslušným úrokom z omeškania za mesiace apríl 2013 až marec 2014 z mesačných splátok vo výške 89,32 eur do zaplataenia a trov konania titulom plnenia zo zmluvy o dôchodku.

Návrh odôvodnila tým, že účastníci dňa 21.08.1997 uzavreli zmluvu o dôchodku nazvanú ako Zmluva o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. (ďalej len zmluva o dôchodku), ktorej predmetom je doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z podporného dôchodkového fondu (ďalej len PDF) odporcu. Odporca výpoveďou zo dňa 26.10.2009 doručenu dňa 30.10.2009 vypovedal predmetnú zmluvu, uzatvorenú na dobu neurčitú s poukazom na § 582 Občianskeho zákonníka (ďalej len O.z.) s tým, že platnosť a účinnosť zmluvy mala skončiť ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrťroka, t.j. k 31.03.2010. Navrhovateľka má za to, že predmetná výpoveď zo zmluvy o dôchodku je neplatná, čo oznámila odporcovi listom zo dňa 09.11.2009 a preto sa návrhom domáha plnenia za mesiace apríl 2013 až marec 2014 v žalovanej výške spolu s príslušenstvom, pričom za obdobie máj 2010 až marec 2013 súd jej nárok právoplatne priznal v konaní Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 10C/60/2013. Vypovedať Zmluvu o dôchodku v zmysle § 582 Občianskeho zákonníka nie je možné, pretože táto bola uzatvorená v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka a preto ju treba považovať za zmluvu uzatvorenú na dobu určitú. Bolo by v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek tento zmluvný vzťah vypovedať. Zmluva o dôchodku bola uzatvorená na dobu určitú a to do konca mesiaca, ktorého sa príjemca dožil, teda v zmluve bola dostatočne časovo určená doba jej trvania. Navrhovateľka sa domáhala plnenia zo Zmluvy o dôchodku s tým, že v rámci predjudiciálnej otázky súd bude skúmať otázku neplatnosti výpovede zo dňa 26.10.2009 s poukazom aj na Nález Ústavného súdu č. II.ÚS 26/2012-33 zo dňa 25.04.2012, ktorý v obdobnej veci vyjadril právny názor, že Zmluva o dôchodku je zmluvou v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka ktorú treba považovať za zmluvu uzavretú na dobu určitú. Navrhovateľka zároveň poukázala na čl. I. Zmluvy o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu SLSP, v ktorom sa odporca zaviazal doživotne plniť z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z PDF SLSP a.s. pričom povinnosť plniť má odporca a právo na plnenie má navrhovateľka a v zmysle čl. III Zmluvy o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu SLSP vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil. Zmluva o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu SLSP je zmluvou, ktorej skončenie je viazané na určitú skutočnosť (smrť navrhovateľky), t.j. na základe tejto skutočnosti je možné objektívne zistiť, kedy dôjde k ukončeniu tohto zmluvného vzťahu.

Odporca sa vyjadril k návrhu tak, že návrh žiada zamietnuť. Má za to, že zmluvný vzťah bol ukončený výpoveďou podľa ust. § 582 ods. 1 O.z.. Odporca považuje zmluvu o dôchodku za zmluvu v prípade jej platnosti za zmluvu ktorá sa uzatvára na dobu neurčitú a teda je možné aplikovať na ňu ust. § 582 ods. 1 O.z.. Má za to, že pojem použitý v ust. § 842 O.z. „na doživotne“ nie je stanovením času, počas ktorého má zmluva trvať, ale len vyjadrením toho, že plnenie je obmedzené na osobu veriteľa. Každá zmluva o dôchodku uzatvorená na doživotne je preto zmluvou na dobu neurčitú a je možné ju vypovedať.

Plnenie Zmluvy o dôchodku sa stalo právne nemožné zo strany banky teda odporcu, pričom na danú vec sa vzťahujú ustanovenia Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a následne sa na vec aplikuje § 575 ods. 1 Obč. zák. Zákon o bankách upravuje okrem bankových činností aj iné činnosti banky, t.j. niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním, zánikom bánk so sídlom na území SR, na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému. Ustanovenie § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zák. č. 483/2001 Z.z. výslovne neumožňuje banke uskutočňovať činnosti, ktoré sú v rozpore so Zák. o bankách tak, že odo dňa účinnosti tohto zákona nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Teda také činnosti, keď banka by mala poskytovať plnenie hospodársky neodôvodnené alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, plnenie bez protihodnoty v zmysle § 27 ods.

8 Zák. o bankách, čoho sa domáhal žalobkyňa podľa § 842 Obč. zák. Plnenie zo Zmluvy o dôchodku je tiež hospodársky neodôvodnené.

Zákon č. 483/2001 Z.z. sa na danú vec vzťahuje z dôvodu, že § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zakazuje banke od účinnosti tohto zákona pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom, a to aj plnenia, ku ktorým sa banka nesmie zmluvou zaviazat' podľa § 27 ods. 8, teda na hospodársky neodôvodnené plnenie, ani na plnenie bez protihodnoty. Zmluva o dôchodku podľa § 842 Obč. zák. svojim obsahom a charakterom je jednostranne zaväzujúca zmluva bez akéhokoľvek hospodárskeho výsledku pre banku. Z dôvodu, že plnenie zo Zmluvy o dôchodku sa stalo nemožné v zmysle § 575 ods. 1 Obč. zák. s poukazom na ustanovenie § 27 ods. 8; § 116; § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, tým, že banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodársky neodôvodnené plnenie, záväzok odporcu voči navrhovateľke zanikol.

Súd považuje za potrebné uviesť, že na tunajšom súde je už od roku 2010 vedených nespočetné množstvo súdnych konaní, ktorých predmetom bolo plnenie zo Zmluvy - poskytovanie plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ medzi bývalými pracovníkmi právneho predchodcu odporcu a odporcom, zastúpeného vo všetkých týchto konaniach tým istým právnym zástupcom, ktoré konania riešili všetky námietky odporcu týkajúce sa platnosti zmlúv z hľadiska ustanovení o platnosti právnych úkonov podľa Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, a riešili jednotne otázku platnosti výpovedí odporcu so zhodným dátum 26.10.2009. Okresný súd Bratislava III, Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd ako aj Najvyšší súd SR v týchto konaniach zhodne a jednotne a to aj s poukazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II.ÚS 26/2012-33 zo dňa 25.04.2012 vyslovili jednotný právny názor k zásadnej otázke týchto konaní, že Zmluva o dôchodku - poskytovanie plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ je zmluvou v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka ktorú treba považovať za zmluvu uzavretú na dobu určitú. Súd pritom poukazuje na ustanovenie § 135 ods. 1 O.s.p. Je potom zarážajúce, že odporca nerešpektuje rozhodnutia súdov Slovenskej republiky (§159ods.2O.s.p.) a v podstate núti poberateľov týchto dôchodkov neustále podávať nové návrhy na konanie za ďalšie uplynulé obdobie a to aj napriek tomu, že základ sporu je raz a navždy právoplatne a jednotne vyriešený a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v každom jednom konaní si otázku platnosti výpovede zo Zmluvy o dôchodku musí súd riešiť samostatne. Vyvstáva potom otázka, či práve takéto konanie odporcu nie je v rozpore so Zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a vyjadrením odporcu, Zmluvou - poskytovanie plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 21.08.1997, výpoveďou zo zmluvy z 26.10.2009, Štatútom Podporného dôchodkového fondu odporcu zo dňa 1.7.1993, s Dodatkom 1 zo dňa 19.4.1994 a Dodatkom č. 2 zo dňa 1.12.1996, Usmernením k Dodatku č. 2 Štatútu zo dňa 5.12.1996, Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 26/2012-33 zo dňa 25.4.2012, obsahom spisu tunajšieho súdu 10C/60/2013 a ostatnými listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise ako aj z evidenčných pomôcok tunajšieho súdu o totožných konaniach a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 21.08.1997 súd zistil, že účastníci uzavreli túto zmluvu a to navrhovateľka ako príjemca a odporca zastúpený riaditeľkou MsP SŠTSP v Prievidzi Ing. Helenou Horváthovou ako povinným s tým, že zmluvu podpísala za odporcu Ing. Helena Horváthová ako zástupca. Predmetom zmluvy bolo doživotné plnenie navrhovateľke z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu fondu, a to pevnou sumou vo výške 2 691,- Sk (89,32 eur) mesačne k 15. dňu každého mesiaca počnúc dňom do dožitia navrhovateľky, na základe skutočností uvedených v žiadosti o plnenie, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Podľa bodu 4 Zmluvy, výška plnenia je pevná a nemá na ňu vplyv budúca zmena výšky dôchodku, ktorá bola rozhodujúca v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil. V zmysle bodu 6 Zmluvy záväzok odporcu ako povinného z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jeho právnej formy a aj pre jeho právneho nástupcu.

Navrhovateľka u odporcu uplatnila poskytnutie plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. z dôvodu, že spĺňa podmienky čl. III Štatútu Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. Navrhovateľka je v predmetnej žiadosti identifikovaná menom, priezviskom, dátumom narodenia a adresou pobytu. Pracovný pomer rozviazaný z dôvodu odchodu do dôchodku.

Navrhovateľka svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy odôvodňuje uzavretím vyššie uvedenej zmluvy o dôchodku, na základe ktorej mal odporca doživotne prispievať mesačne sumou 2 691,- Sk (89,32 eur). Podporný dôchodkový fond vznikol v r. 1993 s cieľom zabezpečiť životnú úroveň pracovníkov odporcu, ktorí spĺňali podmienky pri odchode do dôchodku. Odporca na základe predmetnej zmluvy plnil navrhovateľke až do 31.03.2010. S dátumom 26.10.2009 potom odporca doručoval navrhovateľke výpoveď zo zmluvy s poukazom na ust. § 582 ods. 1 O.z.. Navrhovateľka má za to, že z dikcie ust. § 842 je jasný začiatok aj koniec plnenia podľa zmluvy o dôchodku. Výpoveď zo zmluvy danú odporcom preto považuje za neplatnú. Navrhovateľka má za to, že zmluva o dôchodku uzavretá s odporcom je platná a účinná a preto sa domáha plnenia za obdobie za mesiace apríl 2013 až marec 2014 z v žalovanej výške. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme, pričom identifikácia povinného aj príjemcu počas celej doby plnenia nebola medzi účastníkmi sporná.

Z návrhu navrhovateľky a z obsahu spisu 10C60/2013 súd zistil, že u odporcu pracovala až do odchodu do dôchodku. Podporný dôchodkový fond bol zriadený po vzore zahraničných bánk z dôvodu slabých platových podmienok pracovníkov sporiteľne za účelom ich zabezpečenia v dôchodkovom veku. Zmluvy boli uzatvárané tak, že to bolo na doživotie s tým, že ich nebolo možné vypovedať.

Z výpovede zmluvy poskytovanie plnenia z PDF SLSP, a.s. č. 0179/72/09 z 26.10.2009 súd zistil, že odporca s poukazom na § 582 O.z. dal výpoveď z predmetnej zmluvy s tým, že účinnosť zmluvy skončí po uplynutí 3-mesačnej zákonnej výpovednej lehoty od jej doručenia, t.j. dňom 31.03.2010, ku ktorému dňu zaniká záväzok odporcu poskytovať plnenie navrhovateľke podľa zmluvy.

Zo Štatútu podporného dôchodkového fondu SŠTSP zo dňa 01.07.1993 má súd za preukázané, že žalovaný zriadil podporný dôchodkový fond slúžiaci na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci žalovaného dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti, kvality ich práce a podporu stabilizácie pracovníkov odporcu. Podľa čl. II ods. 4. plnenie prislúcha pracovníkovi, ktorý a/ rozviazal pracovný pomer s žalovaným z dôvodu prvého odchodu do starobného dôchodku za b/ ktorému vznikol nárok na výplatu starobného alebo invalidného dôchodku a tento sa mu skutočne začal vyplácať c/ bol nepretržite v hlavnom pracovnom pomere u žalovaného najmenej 10 rokov. Podľa čl. II ods. 6 plnenie je nárokové a pracovníci si ho uplatňujú na základe žiadosti prostredníctvom mestskej pobočky žalovaného.

Z Dodatku č. 1 štatútu dôchodkového fondu odporcu má súd za preukázané, že dňa 01.04.1994 bol žalovaný prijatý dodatok k štatútu podporného dôchodkového fondu odporcu pričom čl. 2 body 4 a 6 ostali nezmenené.

Z Príkazného listu Generálneho riaditeľa č. 5/1993 zo dňa 20.07.1993 má súd za preukázané, že odporca vytvoril v záujme stabilizácie pracovníkov podporný dôchodkový fond poukazujúc na spôsob sociálnej a ekonomickej stabilizácie zamestnancov.

Z Usmernenia k podpornému dôchodkovému fondu SŠTSP zo dňa 20.07.1993 má súd za preukázané bližšie popísanie funkcií a spôsobu vyplácania finančných prostriedkov z Podporného dôchodkového fondu SŠTSP, keď výplata plnenia z podporného dôchodkového fondu sa končí posledným dňom poberania starobného alebo invalidného dôchodku.

Z Dodatku k Usmerneniu k podpornému dôchodkovému fondu SŠTSP zo dňa 20.07.1993 má súd za preukázané vydanie usmernenia, podľa ktorého bodu 4 plnenia z PDF a DPP sa priznávajú pracovníkom, ktorí odchádzajú do prvého starobného alebo invalidného dôchodku a nezostávajú naďalej v pracovnom pomere s žalovaným. Pracujúcim dôchodcom plnenie z podporného fondu a dôchodkového poistenia pre pracovníkov neprináleží. Podľa bodu 5 Dodatku k Usmerneniu k podpornému dôchodkovému fondu SŠTSP zo dňa 20.07.1993 plnenie z PDF a DPP prináleží pracovníkovi až po ukončení pracovného pomeru a skutočného fyzického odchodu od odporcu.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

Podľa § 842 Občianskeho zákonníka, zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 843 Občianskeho zákonníka, zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

Podľa § 844 Občianskeho zákonníka veta prvá, právo na dôchodok nemožno previesť na iného.

Podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

Podľa § 1 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

Podľa ust. § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky; podľa ust. § 116 tohto zákona sa týmito spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona.

Podľa § 116 zák. č. 483/2001 Z.z., ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 119 ods. 3 Zák. č. 483/2001 Z.z., banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanovky s týmto zákonom; ak banka do uplynutia tejto lehoty nezosúladi niektoré ustanovenia svojich stanov s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia tejto lehoty.

V zmysle Čl. 20 odsek 1 každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nar. vlády 87/1995 Z.z. v znení platnom od 01.01.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetnou žalobou sa navrhovateľka domáha peňažného plnenia, pričom však pre posúdenie tohto nároku je potrebné prejudiciálne sa zaoberať platnosťou zmluvy, na základe ktorej si navrhovateľka uplatňuje svoj nárok, ako i výpoveďou z tejto zmluvy danej odporcom. Súd teda ako otázku prejudiciálnu riešil otázku platnosti, príp. neplatnosti Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. zo dňa 21.08.1997, ktorá podľa námietok odporcu mala zaniknúť v zmysle § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože plnenie zo zmluvy sa stalo nemožné s poukazom na § 27 ods. 8; § 116; § 119 ods. 3 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách z dôvodu, že banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodársky neodôvodnené plnenie.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci dňa 21.08.1997 uzavreli v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka Zmluvu o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu

SLSP, a.s., ktorej predmetom bolo doživotné plnenie odporcom ako povinným v prospech navrhovateľky vo výške 2 691,- Sk (89,32 eur) mesačne na základe žiadosti navrhovateľky. Na základe zmluvy odo dňa jej účinnosti odporca v prospech navrhovateľky i plnil. Dňa 26.10.2009 odporca v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplatnil voči navrhovateľke výpoveď z predmetnej zmluvy, a to z dôvodu, že zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede.

Podľa citovaných zákonných ustanovení zmluva o dôchodku musí obsahovať vymedzenie účastníkov zmluvy, t.j. zmluvných strán, výšku dôchodku, začiatok doby výplaty dôchodku, vymedzenie doby výplaty dôchodku, pričom musí byť uzavretá písomne. Navrhovateľka je v predmetnej žiadosti identifikovaná menom, priezviskom, dátumom a miestom narodenia, rodným číslom a adresou pobytu, teda údajmi, ktoré jednoznačne identifikujú oprávnenú osobu. Navyše v zmluve je uvedené aj číslo účtu navrhovateľky, ktoré je tiež identifikačným údajom

Z listinných dokladov mal teda súd jednoznačne preukázané, že predmetná zmluva bola vyhotovená v písomnej forme v súlade s § 842 ods. 2, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Odporca zdôvodňoval vypovedanie zmluvy tvrdením že zmluva o dôchodku je zmluvou na dobu neurčitú a preto ju bolo možné vypovedať v zmysle ustanovenia § 582 O.z. V tomto smere súd má za to, aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 26/2012-33 zo dňa 25.4.2012, že právo výplaty dôchodku je charakteristické neurčitosťou doby trvania, t.j. vyjadruje sa v zmluve pojmi ako „doživotne“, teda až do smrti oprávnenej osoby, prípadne „počas invalidity“, „počas štúdia“, to znamená, že musí ísť o také vymedzenie doby výplaty dôchodku, ktoré sa vyznačuje neurčitosťou. Neznamená to však, že by išlo o zmluvu na dobu neurčitú (ako ju chápe odporca), nakoľko jej trvanie je jednoznačne určené právnou skutočnosťou, o ktorej je isté, že nastane, s tým, že pri uzatváraní zmluvy sa nevie, kedy nastane (napr. úmrtie oprávneného).

Predmetnou Zmluvou o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. sa v prospech navrhovateľky založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu neurčitého trvania, kedy je presne určený okamih začiatku vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Z dikcie zákonného ustanovenia je zjavný charakter predmetného právneho vzťahu - zmluvy o dôchodku v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas určitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom - lehotou, ktorý má svoj začiatok a koniec t.j. počas štúdií, vdovstva a pod. Je nepochybné, že pri predmetnej zmluve zo dňa 21.08.1997 je špecifikovaný začiatok vzniknutého právneho vzťahu medzi účastníkmi a tiež jeho trvanie t.j. doživotne, teda okamihom smrti navrhovateľky dôjde k zániku tohto právneho vzťahu. Ide teda o presne určenú dobu s jednoznačne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité, presne ako to predpokladá ustanovenie § 842 Občianskeho zákonníka. Trvanie právneho vzťahu bolo účastníkmi konania dohodnuté do okamihu úmrtia navrhovateľky, teda do doby vzniku skutočnosti nezávislej od ich vôle. Navyše charakter a účel uzavretej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu odporcu, kedy účastníkom takejto zmluvy je na jednej strane poskytovateľ dôchodku ako osoba povinná a na druhej strane poberateľ dôchodku ako osoba oprávnená, pričom dôvody uzatvorenia takejto zmluvy, na základe ktorej sa odporca zaviazal navrhovateľke poskytovať plnenie môžu byť rôzne a za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie, nepredpokladá počas trvania právneho vzťahu do smrti oprávneného jej ukončenie jednou zo zmluvných strán. Na základe takejto zmluvy sa k povinnosti poskytovať plnenie zaviazal odporca dobrovoľne z dôvodu prvého odchodu navrhovateľky do starobného dôchodku.

Ustanovenie § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť ukončenia právneho vzťahu a spôsob zrušenia záväzku založeného zmluvou uzavretou na neurčitú dobu, predmetom ktorého je opakovaná činnosť alebo záväzok, a to jednostranným právnym úkonom - výpoveďou. Odporca Výpoveďou zo dňa 26.10.2009, doručenou navrhovateľke vypovedal predmetnú Zmluvu o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. podľa § 582 Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že v tomto prípade nebolo možné zo strany odporcu použiť toto ustanovenie na ukončenie právneho vzťahu medzi účastníkmi založenom zmluvou o dôchodku, nakoľko podľa tohto ustanovenia možno vypovedať len zmluvu uzavretú na dobu neurčitú, akou predmetná zmluva o dôchodku bezpochyby nie je. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva zo dňa 21.08.1997 nebola uzavretá na dobu neurčitú, odporca preto nemohol zmluvu vypovedať podľa § 582 Občianskeho zákonníka a preto súd považuje výpoveď zo zmluvy danú odporcom za neplatnú podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka (odporuje zákonu) a preto je povinný odporca naďalej plniť navrhovateľke podľa zmluvy, ktorá je platná a účinná.

Pokiaľ ide o odporcom tvrdený rozpor medzi ust. čl. II a čl. III, keď v čl. II Zmluvy sa odporca zaväzuje predmetnú sumu vyplácať doživotne a v čl. III sa vyplácanie plnenia končí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, čo sú dva rôzne časové úseky, spôsobujúce absolútnu neplatnosť zmluvy z dôvodu jej neurčitosti. Súd dospel k záveru, že nemožno ani túto námietku odporcu vyhodnotiť ako dôvodnú, keď čl. III svojou bližšou špecifikáciou len dopĺňa ust. čl. II a ďalej ho precizuje, a preto rozhodne nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy odporcom namietanou neurčitosťou.

Čo sa týka námietok odporcu týkajúcich sa zániku predmetnej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. zo dňa 21.08.1997 z dôvodu nemožnosti plnenia v zmysle § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 27 ods. 8; § 116; § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách z dôvodu, že banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodársky neodôvodnené plnenia súd v tomto konaní vyhodnotil námietky odporcu ako bezdôvodné. Tvrdenia odporcu, že predmetná Zmluva o dôchodku zo dňa 21.08.1997 zanikla v dôsledku nemožnosti plnenia podľa § 575 ods. 1 obč. zák. vzhľadom na § 27 ods. 8 Zák. o bankách, podľa ktorého banka nemôže uzatvárať zmluvy, ktoré zaväzujú banku na hospodársky neodôvodnené plnenia alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, vyhodnotil tunajší súd ako účelovú obranu odporcu. O tejto účelovosti svedčí aj to, že uvedená právna úprava bola zavedená s účinnosťou od 1.1.2002 v ustanovení § 27 ods.5 a až od 1.1.2007 v § 27 ods.8 Zák. o bankách, pričom odporca aj po 1.1.2002 naďalej v prospech navrhovateľky zo Zmluvy o dôchodku plnil až do jej vypovedania ku dňu 31.3.2010. Citované ustanovenie je zakomponované v Zák. o bankách v 6. časti upravujúcej požiadavky na podnikanie banky a vzťahuje sa na bankovú činnosť / § 2 ods. 5/, príp. iné činnosti, ktoré môže banka vykonávať pre iného v súvislosti s jej prevádzkou / § 2 ods. 10/ a pokračovanie len v takejto činnosti v rozpore s § 27 ods. 5 /t.č. § 27 ods. 8/ sa stalo nadobudnutím účinnosti Zák. o bankách dňa 1.1.2002 nemožným.

Vo vzťahu odporcu k navrhovateľke tento však vystupoval ako zamestnávateľ k svojmu dlhoročnému zamestnancovi odchádzajúcemu do dôchodku a obsahom zmluvného vzťahu Zmluvy o dôchodku zo dňa 21.08.1997 bolo poskytnutie sociálnej výhody navrhovateľke slúžiacej na podporu zabezpečenia jej životnej úrovne, ktorú ako pracovníčka dosiahla v čase svojej pracovnej aktivity na ocenenie jej vernosti, kvality práce a na podporu stabilizácie pracovníkov. Zo strany odporcu sa jednalo o zabezpečenie sociálnej starostlivosti pracovníka odchádzajúceho do starobného dôchodku spadajúcu pod agendu ako podnikateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti a nejednalo sa o vzťah banky s klientom. Z tohto dôvodu preto súd jeho plnenie v zmysle predmetnej Zmluvy o dôchodku nevyhodnotil ako plnenie za nápadne nevýhodných podmienok v zmysle § 27 ods. 8 Zák. o bankách s poukazom i na skutočnosť, že citované ustanovenie je všeobecným ustanovením vo vzťahu banka a jej klienti, avšak v prejednávanej veci bolo potrebné ich vzťah posudzovať ako vzťah banky a jej bývalého zamestnanca, nie klienta banky, kedy ich vzťah môže byť rámcovo upravený Obč. zákonníkom, príp. iným právnym predpisom.

Súd považuje za potrebné uviesť, že vyplácanie dôchodku pre nemožnosť jeho plnenia v znení ustanovení § 119 ods. 3, § 27 ods. 8 a § 1 Zákona o bankách by neznamenal zásah do ochrany vlastníckeho práva odporcu zvýhodnením navrhovateľky na jeho úkor, čo je v rozpore so základným právom odporcu na ochranu vlastníctva majetku, ktoré je garantované ustanovením článku 20, ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ochrana vlastníckeho práva garantovaná Čl. 20 ods.1 Ústavy SR v dôsledku vyplácanie plnenia na základe platnej Zmluvy o dôchodku s poukazom na doposiaľ právoplatne skončené konania na tunajšom súde žiadnym spôsobom neohrozuje vlastnícke právo odporcu, ktorému Ústava SR poskytuje ochranu. Súd vyhodnotil túto obranu ako účelovú v snahe opätovne oddialiť plnenie zo Zmluvy o dôchodku. Ostáva potom zamyslieť sa nad počínaním si odporcu, ktorý tým, že vedie nespočetné množstvo konaní na tom istom skutkovom a právnom základe, kedy už súdy niekoľkokrát právoplatne rozhodli a tým navyšuje trovy konania vo veľkej výške či toto jeho konanie potom nie je v rozpore so zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, a teda či sa nejedná o hospodársky neodôvodnené plnenie. Súd len opätovne zdôrazňuje, že v danom zmluvnom vzťahu odporca nevystupuje ako právnická osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť - bankovníctvo, ale ako každá akákoľvek iná právnická osoba, ktorá vystupuje aj napr. v zamestnaneckých vzťahoch. Zmluva o dôchodku nie je výsledkom bankovej činnosti odporcu v zmysle § 1, § 2 zákona č. 483/2001 Z.z. ale aj § 1 zákona č. 21/1992 Zb. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o dôchodku, ale je výsledkom oprávnení zamestnávateľa vo vzťahu k jeho súčasným, ale aj bývalým zamestnancom a neskorší zákon, ktorý nezakazuje banke pokračovať v činnosti, ktorá bola zmluvne dohodnutá skôr pred jej účinnosťou.

Súd zhodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že predmetná Zmluva o dôchodku zo dňa 21.08.1997 je platná a výpoveď zo dňa 26.10.2009 č.j. 0179/72/09 daná odporcom navrhovateľke je neplatný právny úkon súd v súlade s § 842 Občianskeho zákonníka zaviazal odporcu na zaplatenie navrhovateľke sumy 3 817,86 eur za obdobie máj 2010 až január 2015 s tým, že v zmysle § 517 ods. 1,2 Obč. zák., nar. vlády SR č.87/1995 Z.z. zaviazal odporcu na zaplatenie sumy príslušných úrokov z omeškania ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti toho - ktorého mesiaca zvýšených o základnú úrokovú sadzbu ECB.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspechu, a navrhovateľke, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania celkom v sume 332,86 eur.

Trovy konania navrhovateľky pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 133,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 199,36 eur.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľky pozostávajú :
- z 2 úkonov právnej služby :

1/ prevzatie a príprava zastúpenia (07.06.2010).....91,29 eur (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/ Vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb),

2/ písomné podanie na súd - návrh na začatie konania (21.04.2015)...91,29 eur (§ 14 ods. 1 písm. b/ a c/ Vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb),

+ 2 x režijný paušál po 8,39 eur za úkon v roku 2015(§ 16 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z.),

Súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie trov konania navrhovateľa k rukám jeho právneho zástupcu s odvolaním sa na ust. § 149 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Z týchto dôvodov rozhodol súd o náhrade trov konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pretože právny zástupca v konaní úspešného účastníka si v zákonnej lehote podľa ust. § 151 O.s.p. vyčíslił trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia na Okresný súd Bratislava III, písomne.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať údaj, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
 - rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.